Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Titlul original în limba engleză
Parallel Lifetimes:
Fluctuations in the Quantum Field
Revised Edition

Copyright © JZ Knight 2001, 2009. Ediție în limba română autorizată și publicată de M.M.S. Publishing House 2009.

Această traducere se bazează pe ediția în limba engleză, care reprezintă învățăturile originale predate de Ramtha; în mod inevitabil, este posibil ca o parte din mesaj să se piardă prin traducere.

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această publicație nu poate fi reprodusă sau transmisă în nicio formă și prin niciun fel de mijloace, electronice sau mecanice, inclusiv fotocopiere, înregistrare sau prin orice alt sistem de stocare și recuperare a informației, fără permisiunea în scris obținută de la JZK Publishing, diviziune a JZK, Inc.

Conținutul acestei cărți se bazează pe Dialogurile lui Ramtha, o serie de înregistrări magnetice înregistrate la Biroul de Copyright al Statelor Unite, cu permisiunea lui JZ Knight și a JZK, Inc. Această lucrare se bazează pe transcrierea parțială a Dialogurilor lui Ramtha, Assay I, 2-10 Iunie 2001. Copyright ℗1997 JZ Knight.

Ramtha®, Ramtha Dialogues® (Dialogurile cu Ramtha), C&E®, Consciousness & Energy® (Conștiință și Energie), Fieldwork® (Lucrul pe Câmp), The Tank® (Labirintul), Blue Body® (Corpul Albastru), Twilight®, Torsion Process® (Procesul de Torsiune), Neighborhood Walk® (Plimbarea), The Grid® (Grila), Create Your Day® (Crează-ți ziua), Become a Remarkable Life® (Să Devii o Viață Remarcabilă), Mind As Matter℠ (Mintea Ca Materie), Analogical Archery℠ (Trasul cu arcul, legat la ochi), Time Tiles℠ (Blocuri de timp) și Gladys℠ sunt mărci înregistrate ce aparțin lui JZ Knight și pot fi folosite numai cu permisiunea ei.

Pentru informații suplimentare despre învățăturile lui Ramtha, contactați:

Școala de Iluminare a lui Ramtha,
PO Box 1210, Yelm, WA 98597, SUA
www.ramtha.com

În fața șemineului

Ramtha

VIEȚI PARALELE: FLUCTUAȚII ÎN CÂMPUL CUANTIC

Editura M.M.S.
2009

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

LISTA FIGURILOR

Fig. 1. Modelul lui Ramtha – Realitatea şi particulele cuantice – pag. 38

Fig. 2. Semnătura stării noastre cuantice – pag. 53

Fig. 3. Fluctuația cuantică – pag. 57

CUPRINS

MESAJ IMPORTANT CU PRIVIRE LA TRADUCERI 11

CUVÂNT ÎNAINTE 13

CINE ESTE MARELE ARHITECT AL CREAȚIEI? 15

BIBLIOTECA AKASHICĂ, MINTEA LUI DUMNEZEU ŞI CÂMPUL CUANTIC 27

Ordinea implicată a lui David Bohm şi imprevizibilitatea cuantică 32

Ce anume dă particulelor subatomice natura lor ciudată şi dinamică? 40

SEMNĂTURA STĂRII NOASTRE CUANTICE 43

În lumea cuantică nu există timp 55

Viețile paralele şi fluctuațiile cuantice 59

DESCIFRAREA CARTOGRAFIERII CODIFICATE A SUFLETULUI 65

Fluctuații cuantice adevărate şi false 68

Experiența culminantă versus înțelepciune 72

ŞI ATUNCI, CARE ESTE SENSUL VIEȚII? 77

Întreruperea magnetismului previzibilității 81

Declanşarea inversă în creier, ca şi cheie 88

EPILOG DE JZ KNIGHT: CUM AU ÎNCEPUT TOATE ACESTEA 97

GLOSARUL LUI RAMTHA 107

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Sufletul este cel care înregistrează, care ține socoteala treburilor neterminate, prin care realizările fiecărui subiect sunt completate în mintea lui Dumnezeu, această minte fluidă pe care cei din vechime obişnuiau să o numească Biblioteca Akashică, dar ea nu înseamnă nimic altceva, decât spațiu. Astăzi, o cunoaştem sub un termen mult mai sofisticat, numit câmpul cuantic, iar numele său spiritual este mintea lui Dumnezeu.

Biblioteca Akashică, un termen din acela ocult, însemna spațiu cu cunoaştere, un eter, un fluid subtil care conținea toate gândurile, toate acțiunile, toate faptele, înfăptuite şi neînfăptuite de fiecare generație, nu numai aici, dar şi de toate generațiile de floră, faună şi bacterii. Tot ce a primit viață de la Dumnezeu are viața surprinsă în acest spațiu – şi nu e vorba doar de oamenii de aici, de pe Pământ. Şi oamenii din Pământ, oamenii de deasupra Pământului, oamenii din Calea Lactee? În spațiu – ceea ce se numeşte mintea lui Dumnezeu în timpul instantaneu – voi, care ați trăit mereu, sunteți imprimați pe această structură în toate gândurile, în toate cuvintele, faptele, intențiile şi în tot restul. E o bibliotecă vie. Spațiul acela nu numai că vă implică şi pe voi, dar mai implică încă unsprezece miliarde şi jumătate

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

de alte planete din Calea Lactee care susțin viața, la fel ca aceasta, pe diverse trepte de involuție și evoluție.

Fiecare gând analogic care a existat vreodată, în esență, este mintea lui Dumnezeu. Fiecare floare care înflorește și se ofilește primăvara și vara și-a primit viața printr-un astfel de apogeu. Apoi, Dumnezeu s-a îndepărtat de floare, pentru ca, acum, floarea, cu respirația ei de viață, să poată să fie o ființă independentă și să se susțină și să se populeze pe sine la nivel intrinsec. Dacă Dumnezeu este întotdeauna prezent la nivel analogic, floarea nu se formează niciodată. A trebuit să existe o devenire și o îndepărtare, astfel, prin grația lui Dumnezeu, pentru a permite ca ceea ce a creat Dumnezeu să fie lucru viu, care respiră. Dacă Dumnezeu ar fi avut nevoie doar de unul din acele gânduri analogice, în care să modeleze noi paradigme, atunci Dumnezeu ar fi fost o entitate foarte mobilă, ale cărei vise despre „dacă ar fi" ar fi mai puternice decât „ceea ce este".

Priviți în jurul vostru. Toate astea au fost aduse din nimic și făcute ceva, de către o zeitate analogică și care nu a zăbovit aici, nu a zăbovit în pădure, ci a făcut crinii din câmp, care nu a zăbovit în crinii de pe câmp, ci a făcut insectele aurii și drăgălașe și a mers mai departe. A rămâne analogic în ceva înseamnă a nu termina niciodată acel lucru și a nu îi da viață niciodată. Atunci când Dumnezeul puterii a plecat, el devine un lucru viu, care respiră. Cine poate să spună că forța vitală a plantelor și a stâncilor, a bacteriilor și a animalelor nu este divină? Toată este divină, pentru că, în fiecare lucru viu, a existat odată un Dumnezeu care l-a visat, care a devenit acel lucru, care a ieșit din acel lucru și a lăsat cu el acel principiu divin al eternității.

Ce ieșiți din comun sunteți atunci când vă agățați de oameni, locuri, lucruri, momente și întâmplări, pentru că ele vă slujesc în mod culminant. Cât de ieșit din comun e să vă agățați de oameni doar în ideea a ceea ce pot să facă ei pentru voi. Niciodată n-ați fost relația însăși și apoi să ieșiți din ea, ca să permiteți relației să fie propriul său lucru viu, ca grădinarul. Niciodată n-ați cultivat ceva cu atâta răbdare, grijă și atenție stăruitoare – în esență, concentrare – încât măreția celebrării sale uluitoare să aducă cu sine un apogeu, realizare și o supraabundență de bucurie. Cine poate să spună că ceea ce ia naștere din inimă și din suflet nu este mai puternic decât ceea ce ia naștere din coaste?

Vă țineți agățați de lucrurile pe care le-ați experimentat, îndrumați de suflet, dar până azi încă nu le-ați dat viața solitară și nu ați mers mai departe. Fără asta, nu ați mai auzit în capul vostru vocea lui Dumnezeu. Ați auzit numai ce trebuie să faceți, ce aveți de făcut – și sunteți neînțelepți, pentru că niciodată nu ați terminat ceea ce spuneți mereu că aveți de făcut.

Astfel puteți să spuneți că Dumnezeu, conștiința primară, și-a văzut de misiunea sa măreață de a face cunoscut necunoscutul, interacționând cu tot ce era, cu tot ce iubea, dar apoi s-a îndepărtat și a mers mai departe și a continuat să creeze, în valea aceea. Dumnezeii scot creație de aici – asta e misiunea lor – dar ceea ce au lăsat în urmă nu e niciodată în urmă. Numim fiecare creație viață, pur și simplu, viața care este expresia analogică pe care Dumnezeu i-a dat-o acelei forme, ca și conștiință și conștiență.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

În viață și în conștiența sa, fiind sămânța propriei ei regenerări, facerea vieții create aduce înapoi creatorului marele dar. În termeni simplişti, marele dar este că toate aceste forme de viață, aceste idei din mintea lui Dumnezeu, de fapt nu au venit din mintea lui Dumnezeu. Au venit din Dumnezeu ca şi conştiință şi energie, iar Dumnezeu le-a dat viață. Continuarea vieții lor şi propagarea capacității lor de a idealiza concepte – chiar de a crea masă la masă şi de a experimenta – a generat o formă de gând. Ştim clar că nu creierul creează mintea, nici conştiința şi energia, deşi aceasta este substanța din care înmugureşte mintea. Mintea este un fenomen care este rezultatul conştiinței şi energiei asupra creierului, capacitatea sa de a se deplasa în râul său de conştiință, pe panorama sa, pentru a perpetua şi a crea în cadrul capacității sale, astfel încât mintea acelei forme vii va curge înapoi, în Dumnezeul care scoate viață nouă în vale. Asta se numeşte darul care se întoarce la Dumnezeu. Esențialmente, se numeşte mintea lui Dumnezeu. Dumnezeu nu are minte. Mintea este fişa de raportare a aventurilor vieții, şi atunci, mintea lui Dumnezeu este determinată de ceea ce a fost creat şi de liberul său arbitru de a trăi.

Ordinea implicată a lui David Bohm şi imprevizibilitatea cuantică

David Bohm, o entitate care a trăit în secolul trecut, a înțeles că există particule care nu reacționează la stabilizarea atomului şi că atomul este o forță stabilă, o forță a particulelor

sau o forță atomică din care este făcută lumina. El a înțeles că pachetele de lumină sunt o coliziune de pozitroni şi electroni, care creează o explozie – câte unul din fiecare formând un foton – şi că, pe acest tărâm, singura acțiune care poate fi înțeleasă, efectiv, este descompunerea anumitor atomi din anumite elemente.

Însă el a văzut şi ştia că pe acest tărâm, la acest nivel de conştiință, există particule care nu rămân pe acest tărâm. El ar spune că aceste particule clipesc, aprinzându-se şi stingându-se: una apare, se stinge şi apare în altă parte. El numea acest tărâm ordinea implicată. David Bohm nu ştia despre cele şapte niveluri de conştiință şi energie. Toată lumea, în ştiință, conchide că există un loc zero, dar nimeni nu înțelege natura acelui spațiu zero, în raport cu spațiul şi cu particulele pe care le studiază ei. Imaginați-vă, pentru o clipă, că planul al treilea, tărâmul luminii, este singurul nivel pe care îl studiază Bohm. Particulele se aprind şi se sting, astfel că el a spus că aceste particule vin dintr-o ordine implicată şi că se desfăşoară în ordinea explicată.

Ce anume nu ştia David Bohm despre aceste particule a căror sclipire apărea şi dispărea? Ele doar scânteiau şi se stingeau. Oare să fie aceeaşi particulă? Dacă această particulă reprezintă o bucată de lemn şi dacă sunt mai multe bucăți de lemn, se poate face din ele o casă, un altar pentru Dumnezeu? Se poate face o cutie? Se poate face un pod? Se poate face un drum? Se poate face un elefant? Poți să faci o pasăre? Ce nu poți să faci din această bucată? În ordinea sa implicată, David Bohm vedea aceeaşi particulă cum scânteiază, dispare şi apare din nou, în altă parte,

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

conchizând că este vorba de aceeaşi particulă. Poate că era o bucată de lemn, apoi era o casă sau un altar pentru Dumnezeu.

De ce nu era consecvent câmpul acesta static, acest fundal? De ce scânteiau în el particule virtuale, care spuneau, „Salut, eu sunt aici, în starea explicată; acum am dispărut"? De ce făceau asta? De ce nu erau şi ele statice, aşa cum fuseseră în toate celelalte atmosfere? Câți dintre voi înțelegeți, conform ordinii implicate a lui Bohm, de ce staționarea acestor particule în starea explicată nu era consecventă? Pentru că acele particule aparțineau ordinii implicate.

Practic, ordinea implicată este compusă din încă patru niveluri distincte de conştiință şi energie şi de realitate a particulelor. Ceea ce le dă contextul în care devin o ordine implicată este faptul că ele nu pot să fie susținute în tărâmul luminii, care necesită ca subzistența şi sprijinul să fie particule care se rotesc. Aceste particule nu au nimic din toate astea, pentru că nu sunt polarizate. Ar trebui să fiți atât de fericiți că înțelegeți un mister atât de măreț, definiția ordinii implicate.

Deci, ce sunt aceste particule separate, care nu fac decât să clipească o dată, apoi să clipească din nou, în altă parte, pe care fizicienii le studiază şi despre care ei cred că sunt una şi aceeaşi particulă? Ei măsoară, în fundalul cuantic brut, dacă particula respectivă are o rotație. Dacă înțeleg că ea are o rotație, atunci pot să îi calculeze masa, în funcție de velocitatea locului în care va apărea din nou. Ceea ce complică problema şi mai mult este că ei se concentrează pe o particulă, apoi o văd pe aceasta, iar în clipa în care

o văd pe aceasta, au pierdut-o pe cealaltă, dar şi-o amintesc matematic. Astfel că pot să traseze greutatea şi velocitatea particulei respective într-un câmp cuantic.

Fizicienii adepți ai fizicii liniare studiază natura descompunerii oricărei structuri atomice în termeni de timp, distanță şi spațiu. Fizicienii din fizica nucleară studiază acțiunea nucleului structurilor atomice. Fizicienii din fizica subatomică, din fizica cuantică, studiază particule din afara structurii atomice. Astrofizicienii ar studia corpuri mari în spațiu şi mişcările potențiale ale acestora. Cu alte cuvinte, astrofizicienii ar studia Calea Lactee şi mănunchiurile de stele din aceasta, impulsul şi câmpul lor de gravitație, precum şi modul în care ele afectează celelalte stele din jur. Ceea ce au în comun astrofizicienii şi fizicienii din fizica cuantică este faptul că ambele categorii studiază particule. Numai că unele particule sunt mai mari decât altele.

Bohm a înțeles ceva, împreună cu gurul său. Gurul său a spus că aceasta este Biblioteca Akashică. Voi toți, într-o oarecare măsură, ați fost influențați de guru ignoranți şi de cunoaştere ignorantă, iar cunoaşterea înseamnă a fi în stare să citeşti Biblioteca Akashică. În limba hindu veche, cuvântul Akashic, care vine de la descrierea din sanscrită, nu înseamnă decât spațiu. Când David Bohm a analizat ordinea implicată/explicată, el a văzut spațiu. Gurul său a spus, „Da, dar ceea ce vezi este eterul, pe care îl numim Biblioteca Akashică.". David Bohm s-a despărțit de gurul său, în acest context. David Bohm spunea: „Dacă asta e Biblioteca Akashică, atunci trebuie să îmi petrec restul vieții explicând karma acelor particule virtuale care scânteiază şi se sting şi

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

a căror distanță, masă, proprietăți, velocitate nu le pot măsura." Şi ce credeți că a spus gurul? „Ai încredere în mine."

David Bohm i-a supraviețuit gurului său, dar fără a reuşi să îşi păstreze reputația intactă. Singurul lucru care a supraviețuit din mintea sa cu adevărat strălucitoare şi din superstițiile colorate este că el se străduia să înțeleagă acest tărâm în termeni de karma, în termeni ai Bibliotecii Akashice, pe care, cu mintea sa teoretică, matematică, putea să îi înțeleagă numai în termeni de particule care se aflau aici pentru a afecta această realitate. Ba chiar, a ajuns la concluzia că există particule care nu se manifestă niciodată în această formă; ulterior, avea să numească aceste particule, particule virtuale, pentru că ele apar pentru o clipă, apoi dispar şi nu sunt niciodată constante.

Dorința sa cea mai mare a fost să înțeleagă pe ce particulă se concentrează Observatorul, pentru a aduce acea particulă virtuală fugară într-o constantă, în cadrul luminii şi al materiei – şi unde era Observatorul, în instaurarea viabilității ei constituționale. David Bohm, la sfârşitul zilelor sale, a trebuit să se despartă de gurul său, pentru că, la nivelul de cunoaştere pe care îl avea gurul, el nu înțelegea ce înseamnă să devii ceea ce este foarte mic. Gurul vedea totul numai ca pe Biblioteca Akashică de informații. „Da", spunea el, „poate că e adevărat, dar care este natura oricărei particule care constituționalizează câmpul nedesfăşurat? Spune-mi, atunci, ca în codul Morse, citeşte-mi punctele şi liniile acestor particule, dacă e să trag concluzia că ele sunt Biblioteca Akashică a tot ce este viață."

În cele din urmă, David Bohm şi-a pierdut prestigioasa reputație ca fizician, pentru că a fost indus în eroare de un guru autoritar, atât de evident de needucat, încât nu înțelegea particulele ca fiind viață infinită. Fără să înțelegem că particulele sunt viață, David Bohm ne lasă cu ordinea implicată şi cu ordinea explicată pe puntea pe care o numim lumina[3], care, în acei termeni, va constitui corpul, corpul foarte mare şi masiv pe care îl avem astăzi.

Materia brută este constituită din structuri atomice, din atomi, nu neapărat legați cu acelaşi tip de atomi. Cu alte cuvinte, atomii care formează o bucată de lemn sunt o bibliotecă întreagă de atomi, care conțin diferite grade de structuri chimice. De exemplu, nimeni nu se poate uita la o bucată de lemn şi să spună, ah, este o bucată de fibră, pentru că, dacă analizăm fibra până la nivelul structurii ei moleculare de bază, vom descoperi că nu există lemn atomic, că lemnul atomic este făcut din mai mulți atomi, care ne dau iluzia de lemn. Structura chimică ce formează lemnul – seva, coagularea, nivelurile de carbon, nivelul de H_2O – dacă am îndepărta toate acestea dintr-o bucată de lemn, ea nu ar mai fi o bucată de lemn. Deci, lemnul nu este un atom, în formă atomică, iar seva care pulsează prin el nu este nici ea lemn, ci este o substanță chimică.

Credeți că împărăția cerurilor arată ca piramida[4], dar piramida este doar un exemplu standard, ca să înțelegeți

[3] Al treilea plan sau nivelul luminii vizibile, în modelul de realitate al lui Ramtha.

[4] Triada, în modelul de realitate al lui Ramtha. A se vedea şi Fig. B din glosar.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

diferitele niveluri de conștiință și energie și timp – și, într-o minte mai sofisticată, să vă fac să înțelegeți care este natura particulelor cuantice. Fiecare din acele particule este vie. Ele nu sunt doar praf într-o furtună de praf; sunt vii. Sunt ființe conștiente. Este greu de imaginat.

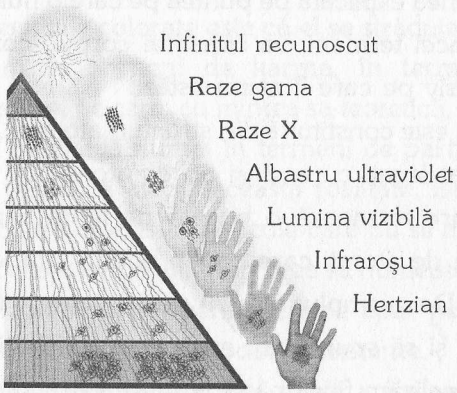

Fig. 1. Modelul de realitate al lui Ramtha și particulele cuantice

Încercând să reducem lumea voastră mare și grea până la nivelul a ceea ce este mic, paradoxul este, atunci, cum poate să mai existe viață acolo, în forma sa originală, în ceea ce ați putea să estimați ca fiind timp. Atunci când credeți că împărăția e numai atâtica, atunci cum ar fi posibilă o extindere, în împărăție? În aceasta constă ignoranța voastră.

În această creare a vieții, n-ați creat niciodată sfârșitul, pentru că, în mintea lui Dumnezeu, nu există sfârșit, iar marele efort al lui Dumnezeu la nivelul minții analogice a insuflat respirația vieții în tot ce a fost creat. În aceste împărății, nimic nu a murit; mai degrabă, totul a evoluat, ca

formă de viață. Totul evoluează. Asta înseamnă că se schimbă și că face asta într-un mod precis și perfect. Astfel că acolo nu există moarte. O să spuneți, „Bine, și se mănâncă unii pe alții?“ Nu, nu e nevoie de asta, pentru că ideea de mâncare nu este o idee. Poate că va fi, la un moment dat, în viitorul lor, dar consumul nu are nimic de a face cu menținerea în viață a corpului lor. Mai degrabă, era vorba de consumul unui câmp electric, care se întâmpla să fie atmosfera lor.

Ce nu este Dumnezeu? Dacă Dumnezeu, marele creator, marele grădinar, părăsește câmpuri de flori și de fructe și de nuci, câmpuri de animale, ce anume vine înapoi la Dumnezeu? Mintea lui Dumnezeu. Această creație este darul vieții și al activității ei, darul numit minte – este ceea ce vine înapoi la Dumnezeu. Ce nu este Dumnezeu? Cine nu este Dumnezeu? Ce formă de viață ingerabilă nu s-ar întoarce la mintea lui Dumnezeu? Cum putem să presupunem niște ființe umane atât de teribile, care trăiesc ca și cum n-ar mai exista viitor sau care amenință să pună capăt vieții, ca un chin și o pedeapsă pentru cei din jurul lor – durerea supremă administrată? Cum puteți voi, care trăiți într-o asemenea luptă pentru viață, să înțelegeți în mod absolut că mintea voastră se întoarce la Dumnezeu și că nu veți merge înapoi, în Vid? Acest lucru este imposibil. Ceea ce Dumnezeu a creat, ceea ce Dumnezeu a insuflat cu viață în mod analogic, aceea aparține lui Dumnezeu. Și cum dansăm în mintea lui Dumnezeu? La fel de individualist și de drăgălaș și de frumos ca sclipirea din ochiul lui Dumnezeu, căci atunci când Dumnezeu lasă acea respirație